

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6104/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Зоране Делибашић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници 159 тужилаца сви из ..., које заступа пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1250/19 од 27.02.2020. године, на седници од 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1250/19 од 27.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1250/19 од 27.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 89/17 од 21.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцима на име накнаде штете исплати појединачне новчане износе ближе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од 03.11.2003. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1250/19 од 27.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужене и укинута решење садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавила ревизију због битне повреде оредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, и из разога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14). Наиме, побијана

пресуда у складу је са закључком Врховног касационог суда донетим на седници грађанског одељења 02.11.2018. године, да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним и државним капиталом уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, а у конкретном случају није утврђена повреда права тужилаца на суђење у разумном року. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 18.02.2017. године, тражена је накнада штете у појединачним износима за сваког од тужилаца посебно, који нису нужни и јединствени супарничари, од којих је највећи потраживани износ од 75.133,00 динара.

С обзиром да се тужбени захтев сваког од тужилаца односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић